

знання. Тому стає актуальною проблема формування готовності економістів до самоосвітньої діяльності.

Аналіз наукової літератури, результати проведеного нами дослідження дозволяють стверджувати, що мотивація є основою успішності самоосвітньої діяльності майбутніх економістів. При проведенні педагогічного експерименту нами були використані наступні методи педагогічної діагностики самоосвітньої діяльності студентів: спостереження, бесіди, анкетування (анкети «Мотивація самоосвітньої діяльності», «Основи самоосвіти» тощо), опитувальник «Рефлексія», інтерв'ювання «Особистісна професійна перспектива» та ін.

Констатувальний експеримент проводився на базі студентів І—ІІ курсів спеціальностей «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» і «Гроші, фінанси і кредит». Отримані результати свідчать про те, що: мотиви самоосвіти переважно стихійні; майбутні фахівці з економіки не пов'язують особистісні потреби в самоосвіті з соціальними інтересами; значна кількість студентів проявляє негативне відношення до самоосвітньої діяльності, студенти не впевнені у необхідності самоосвітньої діяльності.

Виявлення означених мотивів потребує цілеспрямованої роботи з формування готовності майбутніх фахівців з економіки до самоосвітньої діяльності.

*Тинний В.І., ст. викладач,
кафедра іноземних мов ФЕФ*

«ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ, ЯК ФАКТОР ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ»

Завдяки сучасним інформаційно-комунікаційним технологіям сучасна система освіти отримала нові, технологічно більш досконалі засоби навчання, які неодмінно сприяють вдосконаленню форм і методів організації навчально-пізнавальної діяльності студентів (НПД).

Процеси інформатизації обумовили необхідність системного вивчення властивостей, умов, впливів та можливостей сучасного комп'ютерно-орієнтованого навчального середовища для вдосконалення індивідуальних форм і методів навчально-пізнавальної діяльності студентів.

Стосовно сучасних інформаційно-комунікаційних технологій фінансово-економічного профілю слід зазначити, що динаміка їх розвитку не дозволяє навчальним закладам вищої освіти адекватно реагувати відповідним рівнем підготовки фахівців у даній сфері.

Аналіз наукової літератури дозволяє нам зробити висновок, що одним із важливих чинників формування готовності студентів до самоосвітньої діяльності є ступінь розвитку таких індивідуальних характеристик, як стилі навчання, творче та критичне мислення, а також здатності перенесення наявної системи знань у нові умови діяльності.

Результати нашого дослідження характеристик сучасного навчального середовища, його потенційних можливостей щодо процесу засвоєння нових знань протягом навчально-пізнавальної діяльності засобами інформаційно-комунікаційних технологій свідчать, що навчальне середовище створює умови для подальшого структурного та змістовного вдосконаленням індивідуального мислення студентів, їх когнітивної сфери завдяки практичному застосуванню створених або модифікованих форм і методів реалізації навчально-пізнавальної діяльності на основі індивідуальних стилів навчання. Крім того, протягом реалізації навчально-пізнавальної діяльності засобами інформаційно-комунікаційних технологій створюються умови для подальшого структурного вдосконалення та всебічного розвитку системи знань студентів за рахунок взаємодії з інформаційними джерелами Інтернет. Набуті теоретичні знання та практичний досвід реалізації індивідуальної навчально-пізнавальної діяльності забезпечують удосконалення вмінь і навичок самостійного навчання, побудови індивідуальних стратегій навчання, урізноманітненню форм та методів зазначеної діяльності, розвитку мислення, системи знань, поглибленню мотивації та професійної спрямованості навчання, а також подальшому особистісному вдосконаленню загалом.

Експериментальне дослідження впливу сучасних інформаційно-комунікаційних технологій на актуалізацію та вдосконалення індивідуальних стилів навчання студентів I—II курсів спеціальностей «Бухгалтерський облік, аналіз та аудит» і «Гроші, фінанси і кредит» дозволило нам зробити наступні висновки: досвід навчальної діяльності в середовищі Інтернет здебільшого індивідуальний та незначний, оскільки відсутня кореляція індивідуальних стилів навчання з етапами НПД, що обумовлено практичною відсутністю впливу комп'ютерно-орієнтованого навчального середовища на реалізацію зазначених стилів; рівень внутрішньої мотивації студентів до самоосвітньої діяльності низький.

Тому, на нашу думку, протягом організації навчально-пізнавальної діяльності, формування змісту навчання, викладачу слід використовувати широкий спектр методів, форм і прийомів НПД з метою реалізації численних можливостей, впливів та умов комп'ютерно-орієнтованого навчального середовища для актуалізації широкого спектру індивідуальних характеристик студентів і формування їх готовності до майбутньої самоосвітньої діяльності.

Ткачук В. Ю., асистент кафедри фінансові ринки

ПАРТНЕРСЬКІ ВІДНОСИНИ МІЖ ВИКЛАДАЧЕМ І СТУДЕНТОМ

Демократизація української освіти нерозривно пов'язана з пошуком і засвоєнням оптимальної моделі педагогічної взаємодії, спрямованої на досягнення рівноправних і збалансованих відносин між суб'єктами освітнього процесу.

Особистісно орієнтовані технології навчання передбачають перетворення суперпозиції викладача й субординізованої позиції студента в індивідуально-рівноправні позиції. Персоналізація та діалогізація освітнього процесу вимагають адекватного включення в цей процес особистісного досвіду (почуттів, переживань, емоцій, відповідних їм дій і вчинків) суб'єктів комунікації та спираються на застосування системи форм співробітництва. При їхньому впровадженні має дотримуватися певна послідовність, динаміка: від максимальної допомоги педагога студентам під час вирішення навчальних завдань до поступового зростання їхньої власної активності, до повної саморегуляції в навчанні й появи відносин партнерства між ними. Перебудова форм співробітництва, пов'язана зі зміною позицій педагога й студента, «призводить до можливості самозміни суб'єкта навчання, що самостійно прокладає собі шляхи саморозвитку» [1, с. 90].

Партнерству властивий симетричний тип відносин, оскільки суб'єкти навчання — викладач і студент — рівні в своїй психологічній позиції. Вони в рівній мірі суб'єкти своїх потреб, мотивів, бажань, думок і способів діяльності. Формування позитивного відношення у особи, що вчиться, до власного вчен-